

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia marca 2016 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 7/II/16

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko D. z siedzibą w P. przedstawione we wniosku z dnia 15 lutego 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 17 lutego 2016 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

D. z siedzibą w P. – zwana dalej „Spółką”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 15 lutego 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 17 lutego 2016 r., o wydanie „udzielenie interpretacji przepisów prawa”. W dniu 16 lutego 2016 r. Wnioskodawca uiścił opłatę od wniosku o wydanie interpretacji w wysokości 40 złotych.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej rozważa świadczenie na rzecz kontrahentów z siedzibą w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej usługi przerobu powierzonego oleju napędowego. Schemat postępowania będzie polegać na tym, że kontrahent zagraniczny przemieści w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy własny surowiec w postaci oleju napędowego. Na powierzonym surowcu Wnioskodawca dokona usługi przerobu w ten sposób, że do powierzzonego surowca w ilości około 80 % doda składniki własne w postaci oleju bazowego i oleju rzepakowego. Gotowy wyrób zostanie powrotnie wywieziony z terytorium kraju w procedurze zawieszony akcyzy. W wyniku wykonania przez Wnioskodawcę usługi powstanie preparat smarowy L10 o kodzie CN 34031990 lub olej smarowy do form L5 o kodzie CN 27101991 w obu przypadkach niebędący paliwem.

W związku z powyższym Wnioskodawca powziął wątpliwości dotyczące obowiązków wynikających z ustawy o zapasach:

1. Czy Wnioskodawca z tytułu świadczenia usług związanych z przerobem na powierzonym towarze, o którym mowa powyżej na rzecz kontrahenta z siedzibą w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest zobowiązany do zapłaty opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21b ustawy o zapasach?
2. Czy Wnioskodawca w związku ze świadczeniem usług związanych z przerobem na powierzonym towarze, o którym mowa powyżej na rzecz kontrahenta z siedzibą w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest

zobowiązana do weryfikacji spełniania tego obowiązku przez właściciela przemieszczanego towaru?

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

W ocenie Wnioskodawcy:

1. Nie ciąży na nim obowiązki związane z utrzymywaniem zapasów ropy naftowej ani opłaty zapasowej bowiem nie działa ona w tym zakresie jako handlowiec ani producent w rozumieniu ustawy o zapasach.
2. Nie jest zobowiązany do weryfikacji czy jego kontrahent zlecający wykonania usługi na powierzonym towarze podlega obowiązkom wynikającym z przepisów ustawy o zapasach ani czy ewentualnie te obowiązki spełnia.

Stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. punktem wyjścia do odpowiedzi na zadane pytania jest zatem ustalenie zakresu podmiotowego ustawy, tj. pojęć handlowca i producenta.

Jak wskazano powyżej Wnioskodawca nie będzie sprowadzać na terytorium kraju paliwa bowiem towar, który posłuży do wykonania usługi będzie cały czas własnością kontrahenta Wnioskodawcy i zostanie przemieszczony czasowo na terytorium kraju w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy – Wnioskodawca nie jest zatem handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach. Jak bowiem wynika z art. 2 pkt 19 handlowcem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Przywóz zostanie dokonany przez kontrahenta Wnioskodawcy, który cały czas pozostanie właścicielem towaru.

Co więcej, Wnioskodawca nie będzie również producentem w rozumieniu ustawy o zapasach bowiem zgodnie z art. 2 pkt 18 tej ustawy producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Z żadną z tych sytuacji nie mamy

do czynienia w stanie faktycznym niniejszego wniosku. Wnioskodawca nie będzie bowiem produkował paliw, o których mowa w przepisach ustawy o zapasach. Zgodnie bowiem z art. 2 pkt 8 tej ustawy produkcją paliw jest wytwarzanie paliwa w procesie przerobu ropy naftowej (czego Wnioskodawca nie będzie robić), a będzie na zlecenie innego podmiotu produkować wyroby, które paliwami nie będą. Co więcej należy podkreślić, że w świetle definicji producenta podmiotem takim nie jest również przedsiębiorca, który na zlecenie innych przedsiębiorców paliwa wytwarza.

Reasumując powyższe uwagi, w świetle przepisów ustawy o zapasach Wnioskodawca nie będzie działać w charakterze handlowca ani producenta, a zatem nie będzie na nim ciążył obowiązek wynikający z art. 21b ustawy o zapasach w zakresie opłaty zapasowej.

Nie ulega jednak wątpliwości, że aby było możliwe wykonanie usługi polegającej na przetworzeniu powierzonego towaru konieczne jest czasowe przemieszczenie oleju napędowego na terytorium kraju. Co istotne przemieszczającym ten wyrób nie będzie Wnioskodawca a jej kontrahent zagraniczny (przemieszczenie to odbywać się będzie w procedurze zawieszony akcyzy, a po wykonaniu usługi towar wyjedzie poza terytorium kraju). W tym przypadku nie powstanie obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym. Powstaje wątpliwość czy na kontrahencie Wnioskodawcy (będącym właścicielem towaru) ciążyć będą obowiązki wynikające z ustawy o zapasach i czy Wnioskodawca jako usługodawca będzie zobowiązany w jakikolwiek sposób do ustalenia czy podmiot ten warunki takie spełnia.

Wątpliwość Wnioskodawcy co do obowiązków jego kontrahenta wynikają z brzmienia przepisów ustawy o zapasach dotyczących przywozu i wywozu oraz definicji producenta (przytoczonej powyżej). Zgodnie z art. 2 pkt 9 tej ustawy przez nabycie wewnątrzwspólnotowe rozumie się przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Natomiast pkt 10 tej ustawy stanowi, że dostawa wewnątrzwspólnotowa to przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub

gazu ziemnego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Powyższe pojęcie nabycia i dostawy wewnątrzwspólnotowej użyte są w dwóch istotnych definicjach ustawy o zapasach, tj. w definicji przywozu, którym jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu oraz wywozu, którym jest wywóz ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu. Wykładnia tych przepisów nie jest jasna w świetle faktu, że w stanie faktycznym niniejszego wniosku olej napędowy zostanie przemieszczony czasowo na terytorium kraju w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przez kontrahenta Wnioskodawcy a co za tym idzie nie powstanie obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym.

W ocenie Wnioskodawcy nie jest on obowiązany ani uprawniony do przeprowadzania weryfikacji spełniania przez właściciela towaru warunków wynikających z przepisów ustawy o zapasach zwłaszcza w zakresie uiszczania opłaty zapasowej przez jej kontrahenta. Jeżeli jakiegokolwiek obowiązki wynikają z przepisów tej ustawy to ciążą one wyłącznie na właścicielu towaru, który dokonuje czasowego przemieszczenia na terytorium RP. Z ostrożności mając na względzie działanie w dobrej wierze Wnioskodawca może zażądać od kontrahenta oświadczenia, że znane mu są przepisy ustawy o zapasach i do nich się stosuje. Powyższa konstatacja wynika bezpośrednio z przepisów ustawy o zapasach bowiem ustawa ta reguluje obowiązki wyłącznie handlowców i producentów paliwa. Co za tym idzie Wnioskodawca nie ma obowiązku weryfikacji czy jej kontrahent z siedzibą na terytorium innego państwa UE:

- a) Podlega przepisom ustawy o zapasach w zakresie obowiązków zapasów ropy naftowej lub paliw, oraz
- b) Ewentualnie spełnia ciążące na nim obowiązki.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach¹, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów,

w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.). **Definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008 odwołują się do cech fizykochemicznych produktów naftowych oraz ich możliwego zastosowania.**

W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstryuuje się w oparciu o dokonanie czynności polegającej na sprowadzeniu ropy naftowej lub paliw na terytorium RP. Sprowadzenie to realizowane jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i określane definicją legalną – przywozu – rozumianego jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. W przypadku zaś producenta obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania produkcji paliw (rozumianej zgodnie z definicją ustawową, o której mowa w art. 2 pkt 8).

Przenosząc powołane powyżej przepisy na grunt przedstawionego stanu faktycznego należy stwierdzić, że Wnioskodawca zamierza wykonywać działalność gospodarczą polegającą na usługowej produkcji w składzie podatkowym wyrobów, które nie są paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach, wykorzystując w procesie produkcji między innymi, jako półprodukty, paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach. Skoro w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wyrób końcowy nie będzie paliwem, jak również nie będzie wzrastać całkowita ilość jednego z paliw, na Wnioskodawcy nie będzie ciążyć zobowiązanie do wniesienia opłaty zapasowej, jako producencie w rozumieniu ustawy o zapasach. Z opisu zdarzenia przyszłego wynika, że Wnioskodawca nie prowadzi działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw a przemieszczenie wyrobów pomiędzy składami podatkowymi dokonywane będzie przez podmiot zlecający usługę przetwarzania i na jego rzecz. Na Wnioskodawcy nie będzie ciążyć zatem zobowiązanie do wniesienia opłaty zapasowej, jako przedsiębiorcy mającego status handlowca w rozumieniu ustawy o zapasach.

W przypadku zaś zapytanie Wnioskodawcy *„Czy Wnioskodawca w związku ze świadczeniem usług związanych z przerobem na powierzonym towarze, o którym mowa powyżej na rzecz kontrahenta z siedzibą w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest zobowiązana do weryfikacji spełniania tego obowiązku przez właściciela przemieszczanego towaru?”* wykracza poza zakres interpretacji, o której mowa jest w art. 10 u.s.d.g. albowiem kwestia weryfikacji spełniania obowiązku wynikającego z ustawy o zapasach dokonywanego przez Wnioskodawcę u swoich

kontrahentów nie jest obowiązkiem, z którego wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

W świetle powyższego stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.